

Bogár László: Ha nincs sapkája azért

2022 december 15. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Bár az uralkodó magyarázat szerint a háború miatt vannak szankciók, és a szankciók miatt van infláció, egyre több jel utal arra, hogy az ok-okozati összefüggés éppen fordított

Ahogy a régi viccben a Nyuszika, a kormány akkor is kritikák, sőt támadások tárgyává válik, ha van ársapka és akkor is, ha nincs. Ebben önmagában semmi meglepő nincs, de az üzemanyag-ársapka kalandos „kivezetése” kapcsán érdemes eltöprengeni néhány olyan összefüggésen, amely az elöttünk álló turbulens eseményekben b?velkedni látszó id?k során meghatározó „kísér?nk” lesz.

Legel?ször is magán az „ismeretlen f?szerepl?n”, az infláción. Mert bár az uralkodó magyarázat szerint a háború miatt vannak szankciók, és a szankciók miatt van infláció, egyre több jel utal arra, hogy az ok-okozati összefüggés éppen fordított. A világ „nem-létez?” urainak van szüksége minél nagyobb és f?ként tartós inflációra, amihez le kellett rombolniuk az éppen általuk felépített liberális világrendet a szankciókkal, és a szankciók indoklásához kellett ürügyként a háború. A legmélyebb ok az amerikai birodalom agóniája, pontosabban az impérium uralmi struktúrájának azon törekvése, hogy a birodalom létét meghosszabbítsa. E meghosszabbítás egyik fontos törekvésnyalábja az, hogy jól tartsa saját elitcsoportjait, aminek legkézenfekv?bb módja az, hogy a globális hatalomgazdasági rendszer hidraulikáinak pénzszivattyúit e kedvezményezették javára szabályozza. Az elmúlt több mint egy évtized folyamán ezért mesterségesen tartotta fenn a nullához közeli szint? kamatlábakat, elitjeit így arra ösztönözve, hogy hitelb?l vásárolják e hatalomgazdaság gigantikus vállalatbirodalmainak részvényeit. Vagyis, hogy kölcsönpénzb?l vásároljanak pénzt, figyelmen kívül hagyva azt a nem egészen mellékes körülményt, hogy ha e mögött nincs valóságos gazdasági teljesítmény, akkor ez a „leveg?pénz” csak „felfúvódáshoz”, vagyis inflációhoz vezethet.

Sok kicsi sokra megy, ma már ötször akkora „légb?l kapott” pénztömeg örvénylik ebben a lufiban, mint amekkora valóságos gazdasági teljesítmény ez id? alatt létrejött. Ha ez a lufi „magától” durrant volna szét, az nemcsak, hogy az amerikai birodalmat döntötte volna romba, hanem összeomlásán keresztül az egész ma ismert világot. A világ „nem létez?” urai, akik e birodalom „futtatói” amúgy, ehelyett inkább úgy döntöttek, hogy lassan engedik le ezt a „világegyetem” lufit, és nem meglep? módon úgy, hogy ezt a tömördek „leveg?pénzt” a világra engedik. Az infláció tehát nem véletlen következménye a világban zajló drámai folyamatoknak, hanem ? maga a legf?bb cél, amit hihet?vé és indokolhatóvá kellett tenni. Ehhez kellett ürügyként a rend lerombolása a szankciók által, és maga a háború, amelyre logikus válaszként lehet eladni a szankciókat a globális valóságipari m?vek marketing részlege által forgalmazva azokat.

Talán viszonylag könnyen belátható, hogy mindez túl bonyolult magyarázat lenne a gyors, könny?, olcsó, „instant” magyarázatokhoz szoktatott globális közönség számára. Így aztán maradt az eredeti elbeszélési mód, amely a háborút tartja kiinduló pontnak, erre adott válaszként értelmezi a szankciókat, és e szankciók által lerombolt „rend” felbomlásából adódó pánikreakciók következményének az inflációt. Ám mindezzel nemcsak az a f? baj, hogy nem fedi a valóságot, hanem az, hogy így az egyes lokalitások (mint Magyarország) uralmi csoportjai beleszorulnak abba a logikai csapdába, hogy ha szembeszállnak a háborúkkal és a szankciókkal, akkor ezzel növelik az infláció letörésének esélyét. Ám könnyen belátható, hogy az infláció a legf?bb stratégiai cél, így a háborút (és a szankciók intézményét) éppen azért teszik tartóssá a világ „nem létez?” urai, hogy ezzel indokolják a számukra dönt? fontosságú inflációt. Ráadásul a globális birodalom a legkiszolgáltatottabb lokalitásokra veti ki relatíve a legsúlyosabb inflációs „kvótát”, mint történik ez Magyarország esetében.

A csapdába került kormány így ahol csak lehetett, f?ként az élelmiszer és energia terén, igyekezett tompítani a hatást az ársapkákon keresztül. Ám az üzemanyag-ársapkával nem a legkiszolgáltatottabb csoportokat védte, hanem a leginkább konfliktusképes társadalmi szegmenst próbálta jó el?re „pacifikálni”. Miközben persze tudatában volt annak is, hogy ezzel még nagyobb és még veszélyesebb érdekhordozókat sért meg, a globális energetikai hatalomgazdaság lokális er?központjait. Amikor azonban ez utóbbiak láthatólag a spontán polgárháború kirobbantását is kilátásba helyezték stratégiai érdekeik megvédése érdekében, akkor a kormány a „rugalmas elszakadás” taktikájával kihátrált ebb?l az életveszélyes zsákutcából.

Semmi kétségünk nem lehet afele?, hogy ez csak a kezdet, az elöttünk álló módfelett kalandosnak ígérkez? évtized során számos hasonlóan életveszélyes kihívással kell szembenéznünk. A hasonló „csinált” polgárháborús kísérletek lehetséges kimenetelét illet?en viszonylag reménykelt?, hogy a hisztéria és pánik megjelent ugyan, és a globális véleményhatalmi rendszerek lokális ügynökhálózata azonnal „rárepült” a lehet?ségre, a magyar társadalom a taxisblokádként elhíresült hasonló kísérlet óta sokat tanult, és ma egészséges gyanakvással fogad minden hasonló próbálkozást.

Ám az is tény, hogy társadalomlélektani szempontból legfeljebb találgathatjuk, mennyire válhatnak fogékonnyá a magyar társadalom valóban leginkább kiszolgáltatottabb csoportjai a minden bizonnyal erősödő diverziós kísérletekre. Hogy a „van sapkája, nincs sapkája” globális hatalomgazdasági csiki-csukija mennyire veszi majd igénybe a magyar Nyuszi lelki, erkölcsi, szellemi energiáit. Szóval az ehhez hasonló sapkaügyekben nem árt az óvatosság.

Bogár László

A szerző? közgazdász

www.magyarhirlap.hu

Ajánló